

РЕШЕНИЕ

№ 2028

гр. София, 17.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 11.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **1509** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 49 от Закона за промишления дизайн.

[фирма], чрез управителя С. П., обжалва Решение № 392/29.10.2010 г. на зам.-председателя на Патентното ведомство. Релевираните с жалбата доводи са относими към основанието за оспорване по чл. 146, т. 4 от АПК. Иска се отмяната на оспореното решение и присъждането на разноските по делото.

Ответникът и заинтересованата страна [фирма] отричат основателността на оспорването. Пълномощникът на дружеството е направил искане и за присъждане на разноски.

От фактическа страна.

Производството пред Патентното ведомство е образувано по искане на [фирма] от 03.07.2009 г., подадено на основание чл. 29, ал. 1, т. 1 от ЗПД, за частично заличаване на регистрацията на дизайн № 2 по отношение на промишлен дизайн рег. № 5911 „Дръжки за кутии”, с притежател [фирма]. Със Заповеди №№ 470/04.08.2009 г. и 713/07.12.2009 г. председателят на ПВ е назначен експертен състав към ведомството за изготвяне на становище за вземане на решение по искането. След изпълнение на процедурата по чл. 45, ал. 1 от ЗПД, съставът се е произнесъл окончателно със становище за издаване на акт за заличаване на регистрацията на дизайна поради противоречието ѝ с изискванията на чл. 11, ал. 1 за наличие на новост по смисъла на чл. 12, ал. 1 и 2 от ЗПД. Предмет на оспореното решение, издадено от зам.-председателя на

ПВ (оправомощен със Заповед № 656/20.10.2010 г. на председателя на ведомството) е заличаването на регистрацията на дизайна. Административният орган е възприел за релевантни към основателността на искането представените в производството доказателства, индивидуализирани в преписката като документи Д 2, 4 и 5, 10, 11, 12 и 13, представляващи съответно: фактури от месеци септември и октомври 2004г. за продажба на „пластмасови дръжки ВАС-В.“; декларации на управители на търговски дружества за закупуване на дръжките с посочения в тях дизайн; нотариално заверено копие на договор от 1996 г. между [фирма] и Р. П. „за реализация на външно оформление на изделие „дръжка за кутия тип Т” и матрица за производство на дръжката; фактури, издадени от ЕТ през 1996 г. на трето лице за посочените дръжки; нотариално заверена декларация на получателя на стоката, според която от месец септември 1996 г. периодически е закупувал „дръжки за кутии тип Т” с дизайн, чието изображение е представено в декларацията; нотариално заверена декларация, в която се твърди, че от месец август 1996 г. деклараторът е консултирал ЕТ за разработването и реализирането на матрица за изработка за изделието. Тези доказателства са дали основание на решаващия орган да направи извода за безспорна установеност на факта на използване по смисъла на чл. 19, ал. 2 от ЗПД, чрез производство и продажба през 1996 г. и 2004 г., на дръжка с дизайн, идентичен на атакувания, преди датата на подаване на заявката за неговата регистрация - 21.03.2005 г.

От правна страна.

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване, а разгледана по същество е неоснователна. Оспореното решение е законосъобразно.

1. Материално-правната предпоставка по чл. 29, ал. 1, т. 1, пораждаща правомощието по чл. 45, ал. 3 от ЗПД да се разпорежи пълното или частично заличаване на регистрацията на дизайн, е факта на регистрацията му в противоречие с изискванията чл. 11, ал. 1 от закона. Законосъобразна е регистрацията на дизайн, който е нов и оригинален. В конкретния казус спорът е ограничен единствено до изследване на качеството „новост” на дизайна, тъй като отричането му с обжалвания акт е фактическото основание за заличаване на неговата регистрация. Според чл. 12, ал. 1 от ЗПД дизайнът е нов, ако преди датата на подаване на заявката, съответно преди датата на приоритета, не е известен друг идентичен дизайн, който е станал общодостъпен чрез публикации, използване, регистрации или разгласяване по какъвто и да е друг начин където и да е по света. По аргумент за противното от ал. 2 на чл. 12 от закона критерият, обуславящ идентичността на дизайните, е липсата на различия в съществените им елементи. Съдържанието на понятието „използване на дизайн” е изяснено в чл. 19, ал. 2 от ЗПД – то включва производството, предлагането и излагането на пазара или използването на продукт, в който е включен или към който е приложен дизайн от обхвата на закрила, както и внос, износ или съхраняване на същия продукт за тези цели.

2. Правилно е протекъл процесът на оценка на доказателствата в административното производство. Представеният от титуляра върху регистрирания дизайн договор за изработка от 1996 г. установява факта на възлагане създаването на дизайн на изделие „дръжка за кутия тип Т” и матрица за произвеждането му. Издадените от възложителя по договора фактури удостоверяват, че значително количество от дръжките са били продадени през същата година, т.е. осъществено е производство и те са били предмет

на търговски сделки. Заключение със същото съдържание, основано на фактурите от 2004 г., може да се изведе и по отношение на продажбата на „пластмасови дръжки ВАС-В.“. Дейностите по производство и продажба преди релевантната дата на подаване на заявлението за регистрацията се субсумират в хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ЗПД като форми на използване на дизайна. Връзката между регистрирания и използваните дизайни на изделията е установена от декларациите на получателите на продуктите, съдържащи и конкретните изображения на дръжките – допустимостта им като доказателствен източник в административното производство следва от чл. 43 от АПК. Съответно и на общо основание те могат да бъдат ценени и от съда при формирането на убеждение относно подлежащите на доказване факти. При констатациите за съществуваща идентичност по смисъла на чл. 12, ал. 2 от ЗПД между регистрирания и по-ранните дизайни, неоспорени по същество от жалбоподателя и тъждествени с възприятията на съдебния състав, правомощието за заличаване на дизайна по чл. 45, ал. 3 от ЗПД е упражнено в съответствие с чл. 29, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 11, ал. 1 от закона.

3. Неоснователно е възражението в жалбата, че изделията не били използвани като промишлен дизайн поради липсата на доказателства да са вложени в определен продукт. Промишленият дизайн е видимият външен вид на продукт или на част от него, определен от особеностите на формата, линиите, рисунъка, орнаментите, цветовото съчетание или комбинация от тях (чл. 3, ал. 1 от закона). Поради това и обхватът на правната закрила се определя от изображението на регистрирания дизайн – чл. 18 от ЗПД. След като дръжките са произведени и са предмет на сделки, те придобиват качеството на продукт (изделие) по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗПД и следователно могат да бъдат обект на използване по чл. 19, ал. 2 от закона, като без значение е характера на последващото им приложение – дали са придобити с цел да бъдат сглобени в съставно изделие, комплект, композиция от изделия или за друга форма на конкретно ползване.

4. Противно на довода на оспорващия, обоснован с обстоятелството, че продажбите на „пластмасови дръжки ВАС-В.“ са извършени в 12-месечния срок по чл. 14 от ЗПД и не влияят на новостта на дизайна, нормата е неприложима към конкретния казус. Разгласяването на дизайн в посочения срок е без правно значение при преценката дали съществува качеството „новост“ единствено, ако е извършено в изчерпателно предвидените хипотези по т. 1 и 2 на цитирания текст – от автора, неговия правоприемник или трето лице в резултат на информация или действие на автора или правоприемника му, както и от трето лице във вреда на автора, които са неотнесими към случая.

5. Довод за незаконосъобразност на решението не може да се черпи и от позоваването на издадено от ПВ уведомление от 2005 г. относно съответствието на заявения дизайн с изискванията на чл. 3 и чл. 11 от ЗПД. Експертизата в производството по регистрацията на дизайна е от служебен характер и не решава по окончателен начин въпросът за новостта му. Преценката към този момент е ограничена от обективно установимите данни за наличието на по-ранен и идентичен дизайн. Тъй като експертизата не би могла да обхване всички съществуващи и нерегистрирани промишлени дизайни, новостта на дизайна би могла да бъде оспорена от всяко трето лице, т.е. самият закон допуска ревизиране на заключението на административния орган в нарочното производство по Раздел III от Глава втора на ЗПД.

Изложените съображения мотивират съда да отхвърли оспорването. Заинтересованата страна е направила разноси в доказаниа и своевременно релевиран размер от 600 лв. за адвокатско възнаграждение, които, предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, следва да й бъдат присъдени.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № 392/29.10.2010 г. на зам.-председателя на Патентното ведомство.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на [фирма] сумата от 600 (шестстотин) лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: